

Nuran (Orhan Kemal'in "Kötü Yol" adlı Romanı) **Bilinçsiz**

Karakter Henüz beş altı yaşlarındayken babasının yosma kızım diye sevdiği Nuran, güzelliği ile her erkeği kendine baktıran çekicilikle büyür. Babasını kaybettikten sonra geçim sıkıntısı yaşayan aile bireylerinin yaşadığı ciddi ve sıkıcı hayat Nuran'ı boğar. Nuran, film artisti olup zengin olma hevesindedir. Özentiliği ve saflığı ile abisinin arkadaşı Reşat tarafından kolayca kandırılarak ırzına geçilir. Reşat'a bağlı olma zorunluluğu olan Nuran, onun peşinde hayallerini kurduğu İstanbul'a sürüklenir. İstanbul'da pek çok erkeğin de tacizine uğrayan ve barlarda Jale adıyla dans eden, konsomatrislik yapan Nuran'ı pişman olduğu hayattan abisi İhsan kurtarır. Düşünmeden aldığı kararlar neticesinde girdiği yanlış yolların farkına varan Nuran, abisinin isteği üzerine değişmeyi kabul eder.

Aktiviteler Derme çatma evlerindeki odasının duvarlarını magazin dergilerinden kestiği ünlülerin fotoğrafları ile donattığı için annesi ile de abisi ile sıklıkla atışan Nuran, İstanbul'a kaçınca farklı bir hayatla tanışır. Reşat'ın tanıştırdığı Ayten ile Beyoğlu gecelerinde gazinolarda zaman geçirir. Tanımadığı adamlarla sırf film artisti olmak uğruna sinema dergilerinden öğrendiği Özsüt muhallebicisine gider. Osman'ın gazinosunda mecburen dansözlük yapar, erkeklerin cinsel metasına dönüşür.

ÖRNEK ANILAR

İnatçı Aklında sadece film yıldızı olmak olan Nuran, ailesinin ona karşı olan kısıtlayıcı tutumundan dolayı rahatsız olur. Özellikle abisine inat daha fazla eğlenmek, gezmek, açılmak ister: "Ağabey olduysa Allah olmadı ya! İnadına sokağa çıkacak, daracık, kısacık giyinecek, hopluya hopluya yürüyüp, oğlanlara gülecekti işte. Evet, gülecekti, gülecekti, hadi bakalım. Hem ne çıkardı gülmeye? Bu ufacık şehirdeki oğlanlar da kim oluyordu?"

Özenti Arkadaşları ile sinemaya giden Nuran, izlediği filmlerdeki başrolleri beğenmez, kendisinin daha güzel olduğunu ve filmlere daha uygun olduğunu düşünür. Sürekli karıştırdığı sinema dergilerinde tanıştığı İstanbul hayatını bir gün kendisinin de tanınmasını hayal eder: "Gidemeyecekti şu ağabeyi başından eksilmedikçe. Ağabeyi olmamalıydı şimdi... Annesi, yaşlı kadını nerden baksan. Atlardı terene, ver elini İstanbul. Ne çıkardı sanki? Kötü yola mı düşerdi annesinin deyimiyle? Neden düşün? İstanbul dağ başı mı? Tam tersi, İstanbul büyük, kibar şehirdi. Asıl orda değerlenirdi güzelliği."

Saf Abisinin arkadaşı olan ve sürekli peşinde dolaşan Reşat'ı kendine sahip olduktan sonra sevdiğine inanmaya çalışan Nuran, saf ve temiz yüreği ile ona inanmaya çalışır ve kendisinin de onu sevdiğini düşünür: "Seviyor muydu Reşat'ı? Bilmiyordu ama, neden sevmesin? Genç, yakışıklı, konuşkan, şakacı, insanı katıla katıla güldüren biri!"

Başına Buyruk Çamaşır yıkayarak evinin geçimini sağlayan yaşlı annesine yardımcı olmak yerine saygısızca davranan genç kız, zengin arkadaşları gibi özgürce dolaşmak ister. Bunu annesine açıklarken kadını tersler ve üzülmesinden çekinmez, Nuran bildiğini okur: "Karışmayın anne, karışmayın bana. Ben çocuk değilim. Ne yapacağımı, ne yapmam gerektiğini herkesten iyi bilirim. Kanun bile bana bu hakkı tanımış, size ne oluyor?"

Kararlı İstanbul'a gitmeyi daha evvel hayallerinde kafasına koyan Nuran, Reşat tarafından iğfal edildikten sonra adamın peşine düşer. Reşat'ın işe gitmediğini öğrendiği an eve gidip valizini yapıp gara gitmeye karar verir: "Yazıhaneden kurşun gibi çıktı. Bir solukta eve geldi. Annesi de dönmemişti daha. Geçirecek vakti yoktu, annesine iki satır bir şeyler yazıp aynanın önüne, görülecek şekilde koyduktan, küçük valizine de birkaç iç çamaşırını çabucak yerleştirdikten sonra, komşulara filan görünmeden evden fırladı."

Çaresiz Reşat yüzünden sokaklara düşen Nuran, kendini düştüğü erkek batağının içinde ifade edemez ve çaresiz üzerine çullanan on erkeğe teslim olur: "Ağlamak, yalvarmak, o biçim kadınlardan olmadığını söylemek, ağabeyi, bilhassa hasta annesini ileri sürmek...Hiç, hiçbir para etmemiş, önce biri, sonra ikincisi, daha sonraları da üç, dört, beş...sekizincisi, onuncusu."

Endişeli Hayatını değiştirecek gücü olmayan Nuran, Beyoğlu gazinolarına düşünce konsomatris Jale olduğu için abisini ve annesini düşünmekten kendini alamaz. Abisi veya annesi onu yeni hali ile görse ne yapacağını bilemez halde endişelidir: "Pencereden baktı. Soyundu, gece lambasını yakıp yatağına girdi. Girdi ama gene ağabeyi! Bir gün, herhangi bir yerde karşılaşacak olurlarsa ne cevap verecekti? Annesi? Annesi ya? Acaba o da ağabeyiyle birlikte mi gelmişti İstanbul'a?"

Pişman Yaşadığı kötü tecrübelerin ardından abisinin kendisini kurtarması ile hatalarını gören Nuran, annesinin kendi yüzünden ölmesine çok üzülür. Zamanında abisini dinlemediği ve Reşat'a güvendiği için pişmanlık duyar: "Gerçekten de nefret ederek, beyaz tuvaletini sırtından atıp valizine gitti. Memleketten getirdiği entarileri oradaydı. Onları birer hatıra olarak saklamak için elden çıkarmamıştı."